ଦେବେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସିଂହ

ବନାମ

ପ୍ରଶାସକ, ବିହାର ସମବାୟ ବିପଣନ ସଂଘ ଲିମିଟେଡ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 25,2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ପି. ପି. ନଓଲେକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ-କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ-ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ନିର୍ଣ୍ଣିତ : ଯଦି ରାଜ୍ୟ ଏହାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କର୍ମଚାରୀ ଦରମା ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସଂସ୍ଥା ବନ୍ଦ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ -ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12 ।

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226:

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :ଏହାକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ-ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ତେବେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖରେ କର୍ମଚାରୀ ନିଜର ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ।

ଆବେଦନକାରୀ,ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବିପଣନ ସଂଘ ଲିମିଟେଡ (ବି. ଆଇ. ଏସ୍. ସି. ଓ. ଏମ୍. ଏ. ୟୁ. ଏନ୍.) ର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ, 1996 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରୁ ଦରମା ମିଳି ନଥିଲା । ସେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ

କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି 27.9.2000 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଏକସ୍ଵ ପତ୍ର ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ କରି ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :1.1. ଆବେଦନକାରୀ-କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରମା ପାଇବାର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ବିବାଦିତ ହୋଇନାହିଁ । ଏକ ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତାହା ଏକ ଆଇନଗତ ଅଧିକାରର ଘୋଷଣାଠାରୁ ପୃଥକ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ, ବିସ୍କୋମାଉନ୍, ସରକାରୀ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ଯୋଗ ଏବଂ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଦାୟିତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବିବାଦ ରହିଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁନ୍ତି ।

1.2. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 12ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଏହାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦାୟିତ୍ଵକୁ ପାଳନ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ନିଜେ ଏକ ଉପାୟ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ପାଇବାର ଆଇନଗତ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ।

କପିଳା ହିଙ୍ଗୋରାନୀ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ, **[2003] 6 ଏସ. ସି. ସି. 1, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

1.3.ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଯଦି ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ, ତେବେ ସଂପୃକ୍ତ

କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଫୋରମ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ । ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ବାତିଲ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା : 2002 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7659 ।

ଏଲପିଏ ସଂଖ୍ୟା 401/2001ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 19.7.2001ର ରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନୀଲ କୁମାର, ଅନିତା କାନୁନଗୋ ଏବଂ ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀନେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ, କୈଳାଶ ବାସଦେବ, ଏସ. କେ. ସିହ୍ନା, ରିତୁ ରାସ ବିଶ୍ୱାସ, ଗୋପାଳ ସିଂହ ଏବଂ ବି. ବି. ସିଂହ (ଏନ. ପି.)।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବିପଣନ ସଂଘ ଲିମିଟେଡର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ (ସଂକ୍ଷେପରେ "ବିସ୍କୋମାଉନ")।1996 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରୁ ତାଙ୍କୁ ଦରମା ମିଳିନଥିଲା । ସେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଦରମା ପାଇବାର ତାଙ୍କର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର କିମ୍ବା ଏହାର ପରିମାଣକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ଉଠି ନଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଆଧାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି 27.9.2000 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏଠାରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

> "ଏହି ଅଦାଲତ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଯେ, ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅକ୍ଟୋବର 1995 ପରଠାରୁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦରମା

ଦେବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ/ସଂସ୍ଥା ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ମୋ ମତରେ (1997) (1) ପି. ଏଲ୍. ଜେ. ଆର୍. 664 ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା *ମଣି କାନ୍ତ ପାଠକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏପରି ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ/ସଂଗଠନକୁ ତୁରନ୍ତ ବନ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ।

ତେବେ, ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ର, ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ପାଇଁ ସଂସ୍ଥାର ମୁଖ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଶାସକ, ତାଙ୍କ ନିଜ ପାଖରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ୟ ସହିତ ଏହି ଆଦେଶ ପାଇବା ତାରିଖରୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ 2000/- ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ନଚେତ୍ ସେ ଆଦେଶ ପାଳନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଦରମା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭତ୍ତା ଉଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ।

ବି. ଆଇ. ଏସ୍. ସି. ଓ. ଏମ୍. ଏ. ୟୁ. ଏନ୍. ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଆବେଦନକୁ ଦାୟର କରିଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ 19.7.2001 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଉକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ:

" ବିସ୍କୋମାଉନ କ୍ଷତିରେ ଚାଲିଛି । ଏପରିକି ଦୈନନ୍ଦିନ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହାର କୌଣସି ପାଣ୍ଠି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ। ଏପରିକି ପ୍ରଶାସକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାମ ଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉକ୍ତ ସଂସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥିତି ଯେ ବିସ୍କୋମାଉନ

ପାଖରେ କୌଣସି ପାଣ୍ଠି ନାହିଁ । ତେଣୁ, କୌଣସି ନିରର୍ଥକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି ବେତନ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ପ୍ରଶାସକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପାଣ୍ଠି ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।"

ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଆମେ ପସନ୍ଦ କରୁନାହୁଁ । ଜଣେ ନାଗରିକ ଯେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ତାହା ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ, ବେତନ ପାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଏକ ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତାହା ଏକ ଆଇନଗତ ଅଧିକାରର ଘୋଷଣାଠାରୁ ପୃଥକ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ, ବିସ୍କୋମାଉନ୍ ଏବଂ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆନ୍ତଃ ବିବାଦ ଅଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଅଦାଲତ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଆମ ମତରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 12ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଏହାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପାଳନ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ନିଜେ ଏକ ଉପାୟ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ପାଇବାର ଆଇନଗତ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ।

ତେବେ ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ 29.4.2002 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିହାର ରାଜ୍ୟକୁ ବିସ୍କୋମାଉନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦରମା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ତେବେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିସ୍କୋମାଉନ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ସୁନୀଲ କୁମାର ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ବିହାର ରାଜ୍ୟକୁ ବିସ୍କୋମାନର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ଦେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିପାରିବେ। ଆମେ ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ କାରଣ ପାଇଁ ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମତଃ, କାରଣ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଖରେ ଏପରି ସାଧାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟଗତ ତଥ୍ୟ ଅଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, *କପିଲା ହିଙ୍ଗୋରାନୀ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ*, [2003] 6 ଏସ. ସି. ସି. 1 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ବିସ୍କୋମାନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମାମଲା କରାଯାଇ ନାହିଁ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ । ଯଦି ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ, ତେବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ । ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ । ସେହି ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା:2 ଏହି ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ସେ ବହନ କରିବେ, ଓକିଲଙ୍କ ଦେୟ 5000/- ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

ଏସ୍. କେ. ଏସ୍.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।